

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Με αφορμή τις απαξιωτικές δηλώσεις του Υπουργού Εργασίας, σχετικά με την προσφυγή της ΑΔΕΔΥ και 2 Ομοσπονδιών στο ΣτΕ

Ο Υπουργός της κατάργησης του 8ώρου και της επιστροφής των εργασιακών σχέσεων στον Μεσαίωνα, ο κ. Χατζηδάκης, προκαλεί για μία ακόμα φορά. Με αφορμή την προσφυγή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και 2 Ομοσπονδιών στο ΣτΕ, προέβη σε απαξιωτικές δηλώσεις αναφέροντας ότι πρόκειται «περί παρωχημένων καταδικασμένων συνδικαλιστικών λογικών των δεκαετών του '80 και 90».

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. καταγγέλλει τις προκλητικές δηλώσεις του Υπουργού Εργασίας και επισημαίνει τα εξής:

1. Ο Υπουργός Εργασίας αγνοεί προφανώς ότι η προσφυγή στη δικαιοσύνη, τόσο εκ μέρους της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. όσο και εκ μέρους των 2 Ομοσπονδιών τις οποίες η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. υποστηρίζει (ΠΟΣΕ-ΙΚΑ, ΠΟΠΟΚΠ) ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΕΘΟΔΟ, ΟΥΤΕ ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΗ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΛΟΓΙΚΗ, αλλά αποτελεί συνταγματικό δικαίωμα. Προφανώς, η δήλωση του κ. Χατζηδάκη, ότι όποιος διεκδικεί στα Δικαστήρια το δίκιο του απαξιώνει τον εαυτό του, αποτελεί δήλωση που δεν απαξιώνει το συνδικαλιστικό κίνημα, αλλά την ίδια τη δικαιοσύνη, το Συμβούλιο της Επικρατείας και εν τέλει το ίδιο το Σύνταγμα, που

κατοχυρώνει το δικαίωμα κάθε πολίτη να προσφύγει στα δικαστήρια, χωρίς, φυσικά, να εξαιρεί τις συνδικαλιστικές οργανώσεις.

2. Ο Υπουργός Εργασίας αγνοεί επίσης ότι η «καινοτόμος» πρόθεσή του να ιδιωτικοποιήσει την κοινωνική ασφάλιση έρχεται σε αντίθεση με την πάγια νομολογία του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, που απαγορεύει την ανάθεση σε ιδιώτες εξουσιών που ανήκουν στον πυρήνα της κρατικής εξουσίας. Μήπως γι' αυτό φοβάται την προσφυγή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και των ΠΟΣΕ-ΙΚΑ και ΠΟΠΟΚΠ προς το ΣτΕ; Με πάγια νομολογία του το ΣτΕ θεωρεί ότι οι αρμοδιότητες που ανήκουν στον πυρήνα της κρατικής εξουσίας, πρέπει να ασκούνται από το κράτος και τη δημόσια διοίκηση, η οποία μέσω των εκλογών εκφράζει τη λαϊκή κυριαρχία και όχι από εξωθεσμικούς ιδιώτες που δεν απολαύουν καμίας δημοκρατικής νομιμοποίησης.

3. Η πολιτική της ιδιωτικοποίησης της κοινωνικής ασφάλισης απαξιώνει το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα που, παρά τις παθογένειες που αντιμετωπίζει -με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων όλα αυτά τα χρόνια- παραμένει στα μάτια του Ελληνικού Λαού αξιόπιστο και για τον λόγο αυτό πρέπει να θωρακιστεί ο δημόσιος χαρακτήρας του, χάριν των υπαλλήλων που το στελεχώνουν και χάριν των ασφαλισμένων που το εμπιστεύονται.

4. Ο Υπουργός Εργασίας αντί να επιλύσει τα χρόνια προβλήματα που αντιμετωπίζει ο e-ΕΦΚΑ, όπως και όλο το Δημόσιο, σε υποστελέχωση προσωπικού και προμήθεια σύγχρονου εξοπλισμού που θα επιτάχυνε τη διαδικασία απονομής συνταξιοδοτικών παροχών στους ασφαλισμένους, δημιουργεί την εντύπωση ότι βρήκε τη «χρυσή τομή» του προβλήματος με το να αναθέσει σε δικηγόρους με τριετή δικηγορική εμπειρία και φοροτεχνικούς τον υπολογισμό ενσήμων, χρόνου ασφάλισης και την έκδοση συνταξιοδοτικών αποφάσεων, αγνοώντας ότι οι σχετικές διαδικασίες απαιτούν πολυνετή εμπειρία και

γνώση του αντικειμένου, που η υπουργική απόφαση την οποία έσπευσε να εκδώσει, δεν διασφαλίζουν ότι θα αποκτηθεί από τους δικηγόρους και τους λογιστές. Παρά ταύτα και αυτό αποτελεί κυβερνητική πολιτική, προτιμά να δαπανήσει τα κονδύλια του κρατικού προϋπολογισμού για να εκπαιδεύσει εξωθεσμικούς ιδιώτες, που θα βρίσκονται στο απυρόβλητο του κρατικού ελέγχου, παρά να πράξει το αυτονόητο, ήτοι να προσλάβει προσωπικό και να εφοδιάσει τον e-ΕΦΚΑ με υλικοτεχνική υποδομή. Ταυτόχρονα, θα επιβαρύνει τους ίδιους τους ασφαλισμένους με ποσά της τάξης των 500, 1000, 1500 ευρώ προκειμένου να πληρώσουν τους ιδιώτες λογιστές και δικηγόρους για να εκδοθούν οι συντάξεις τους. Αυτό ο κ. Χατζηδάκης το θεωρεί μεγάλη «επιτυχία». Να πληρώνουν, δηλαδή, οι ασφαλισμένοι από την τσέπη τους για να εκδοθούν οι συντάξεις τους.

5. Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ υπερασπίζοντας τα συμφέροντα των δημοσίων υπαλλήλων που εκπροσωπεί, δεν θα επιτρέψει να ανοίξει η κερκόπορτα για τη διοχέτευση ιδιωτών σε ζωτικής σημασίας λειτουργίες, που πρέπει να παραμείνουν κρατικές. Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. υπερασπιζόμενη, ταυτόχρονα, τα συμφέροντα των ασφαλισμένων δεν θα επιτρέψει να μετατραπούν αυτοί σε πελάτες των δικηγορικών και λογιστικών γραφείων, για να πληρώσουν μετά τα «σπασμένα» από αναξιόπιστα αποτελέσματα και λάθη που θα οδηγήσουν μελλοντικά σε ανακλήσεις συνταξιοδοτικών αποφάσεων και σε επιστροφή χρημάτων από τα ελληνικά νοικοκυριά.

